

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(2002/C 75 E/04)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 581 endelig udg. — 2001/0245(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 23. oktober 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Grønbogen om handel med emissioner af drivhusgasser i Den Europæiske Union ⁽¹⁾ lancerede en europæisk debat om det ønskelige i at handle med drivhusgasemissioner i EU og om, hvordan en sådan ordning i givet fald skulle indrettes. I det europæiske klimaprogram ⁽²⁾ overvejes en række fællesskabspolitikker og -foranstaltninger baseret på inddragelse af de berørte parter, herunder en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet baseret på grønbogen. I Rådets konklusioner af 8. marts 2001 erkendes den store betydning af det europæiske klimaprogram og af det arbejde, der er baseret på grønbogen, og det fremhæves, at der hurtigst muligt bør sættes ind med konkrete tiltag på fællesskabsplan.
- (2) Det sjette miljøhandlingsprogram »Miljø 2010: vores fremtid, vores ansvar« ⁽³⁾ anfører klimaændringerne som et prioriteret indsatsområde og opstiller retningslinjer for indførelse af en EF-dækkende ordning for handel med kvoter for emissioner inden udgangen af 2005. I dette program erkendes det, at EF er forpligtet til at opnå en 8 %'s reduktion i emissionen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveaue, og at de globale drivhusgasemissioner på længere sigt skal nedbringes med ca. 70 % i forhold til 1990-niveaue.

- (3) Endemålet for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/59/EF af 15. december 1994 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁴⁾, er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

- (4) Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets afgørelse ./. ./.EF [af ... om indgåelse af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed] vil, når den er trådt i kraft, forpligte Fællesskabet og dets medlemsstater til at reducere deres samlede antropogene emissioner af de i bilag A til protokollen opførte drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveaue i perioden 2008 til 2012.

- (5) Fællesskabet og dets medlemsstater har vedtaget, at de vil opfylde deres forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen i fællesskab, i overensstemmelse med ... afgørelse ./. ./.EF [af ... om indgåelse af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed].

- (6) Ved Rådets beslutning 93/389/EØF af 24. juni 1993 om en overvågningsmekanisme for emissioner af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet ⁽⁵⁾ er der indført en mekanisme for overvågning af drivhusgasemissioner og vurdering af opfyldelsen af forpligtelserne med hensyn til disse emissioner. Medlemsstaterne kan anvende denne mekanisme, når de fastsætter den samlede mængde kvoter.

- (7) Det er nødvendigt at fastsætte EF-bestemmelser om medlemsstaternes tildeling af kvoter for at bidrage til at bevare det indre markeds integritet og undgå konkurrenceforvrængninger.

⁽¹⁾ KOM(2000) 87 endelig udg.

⁽²⁾ KOM(2000) 88 endelig udg.

⁽³⁾ KOM(2001) 31 endelig udg.

⁽⁴⁾ EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Beslutningen er ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 35).

- (8) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsledere for visse aktiviteter overvåger og rapporterer deres emissioner af de drivhusgasser, der er anført for disse aktiviteter.
- (9) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne i dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.
- (10) For at sikre fornøden gennemsigtighed bør offentligheden have adgang til oplysninger om kvotetildelingen og resultaterne af overvågningen af emissionerne, alene med forbehold af de restriktioner, der er omhandlet i Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger ⁽¹⁾.
- (11) Medlemsstaterne bør forelægge en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, udarbejdet på grundlag af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelsen af en række miljødirektiver ⁽²⁾.
- (12) Da de for gennemførelsen af dette direktiv nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (13) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁴⁾ opstiller en generel ramme for forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, som kan danne udgangspunkt for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser. Direktiv 96/61/EF bør ændres for at sikre, at der ikke opstilles emissionsgrænseværdier for direkte drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af nærværende direktiv, uden at dette berører de øvrige krav i henhold til direktiv 96/61/EF.
- (14) Da målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af den påtænkte handlingens omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (15) Dette direktiv er foreneligt med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Det bør tages op til revision på baggrund af udviklingen i denne forbindelse samt under hensyntagen til erfaringerne med direktivets gennemførelse og udviklingen med hensyn til overvågning af drivhusgasemissionerne.
- (16) Handel med kvoter for emissioner bør indgå som en del af en omfattende og sammenhængende pakke af politikker og foranstaltninger, der gennemføres på medlemsstats- og fællesskabsplan. Uden at dette berører anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88, bør der for så vidt angår aktiviteter, som er omfattet af Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner, tages hensyn til niveauet for afgiftsordninger, der forfølger de samme mål. I forbindelse med revisionen af direktivet bør det undersøges, i hvilken udstrækning disse mål er blevet nået.
- (17) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

*Artikel 1***Formål**

Ved dette direktiv fastlægges en fællesskabsordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv måde.

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner fra de i bilag I opførte aktiviteter af de drivhusgasser, som er anført for de pågældende aktiviteter.
2. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke eventuelle krav om energieffektivitet i henhold til direktiv 96/61/EF.

*Artikel 3***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, som kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv

⁽¹⁾ EFT L 158 af 23.6.1990, s. 56.

⁽²⁾ EFT L 377 af 31.12.1990, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

- b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg
- c) »drivhusgasser«: de i bilag II nævnte gasser
- d) »drivhusgasemissionstilladelse«: tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5 og 6
- e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres
- f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf
- g) »person«: en fysisk eller juridisk person
- h) »offentligheden«: en eller flere personer og i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer
- i) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO₂) eller en mængde af enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser med et tilsvarende globalt opvarmningspotential.

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført drivhusgas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6.

Artikel 5

Ansøgning om tilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

- a) anlægget og dets aktiviteter
- b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til emissioner
- c) kilderne til emissioner fra anlægget
- d) planlagte foranstaltninger til overvågning af emissionerne efter de retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 14.

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 6

Vilkårene for tilladelsen og dennes indhold

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives bemyndigelse til at udlede drivhusgasser fra en installation i sin helhed eller fra dele af denne, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne.

En tilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:

- a) driftslederens navn og adresse
- b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget
- c) overvågningskrav med angivelse af overvågningsmetodologi og -hyppighed
- d) rapporteringskrav
- e) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest tre måneder efter årets udgang.

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller udvidelse af anlægget, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen.

Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EF

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 96/61/EF, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er fuldtud samordnede med vilkårene og proceduren for den i det nævnte direktiv omhandlede godkendelse. Kravene i artikel 5, 6, og 7 i nærværende direktiv kan integreres i de i direktiv 96/61/EF omhandlede procedurer.

Artikel 9

National tildelingsplan

1. For hver af de i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede perioder udarbejder hver medlemsstat en national plan med angivelse af den samlede kvotemængde, den vil tildele for den pågældende periode, og hvordan den vil tildele dem. Planen skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III.

For perioden i artikel 11, stk. 1, offentliggøres planen og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. For de følgende perioder offentliggøres planen og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest atten måneder inden den pågældende periodes begyndelse.

2. De nationale tildelingsplaner gennemgås inden for det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

3. Kommissionen kan senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en national tildelingsplan i henhold til stk. 1 afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforligelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10. Medlemsstaten træffer kun afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen.

Artikel 10

Tildelingsmetode

1. For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, tildeler medlemsstaterne kvoter gratis.

2. Kommissionen udarbejder efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure en harmoniseret tildelingsmetode for den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008.

Artikel 11

Tildeling og udlevering af kvoter

1. For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes senest tre måneder inden periodens begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er opstillet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

2. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, og for hver efterfølgende femårsperiode, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes mindst tolv måneder inden den

pågældende periodes begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er opstillet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

3. Afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1 eller 2, skal være i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, særlig artikel 87 og 88. Når medlemsstaterne træffer afgørelse om tildeling, tilgodeser de behovet for at give nyttilkomne adgang til kvoter.

4. Den kompetente myndighed udleverer hvert år i den i stk. 1 eller 2 omhandlede periode en del af den samlede kvotemængde senest den 28. februar samme år.

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem personer i Fællesskabet uden restriktioner, bortset fra restriktioner, der er fastsat i eller vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der udleveres af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, anerkendes med henblik på opfyldelse af en driftsleders forpligtelser efter stk. 3.

3. Medlemsstaterne søger for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 31. marts hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret efter artikel 15, og at disse kvoter derefter annulleres.

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst kan annulleres efter anmodning fra indehaveren.

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter er gyldige for emissioner i den i artikel 11, stk. 1 eller 2, omhandlede periode, for hvilken de er udleveret.

2. Tre måneder efter begyndelsen af den første af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede femårsperioder annullerer den kompetente myndighed kvoter, som ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne kan udlevere kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som de er i besiddelse af, og som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

3. Tre måneder efter begyndelsen af hver af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede efterfølgende femårsperioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, som ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne udleverer kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som de er i besiddelse af, og som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 14

Retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner

1. Kommissionen vedtager efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteterne i bilag I af de drivhusgasser, der er anført for de pågældende aktiviteter. Retningslinjerne baseres på principperne for overvågning og rapportering i bilag IV.

2. Medlemsstaterne sørger for, at emissionerne overvåges i overensstemmelse med retningslinjerne.

3. Medlemsstaterne sørger for, at hver driftsleder for et anlæg til den kompetente myndighed rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår ved udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med retningslinjerne.

Artikel 15

Verifikation

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder, hvis rapport ikke er bedømt som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V senest den 31. marts hvert år for emissioner i det foregående år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder er bedømt som tilfredsstillende.

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende

virkning. Medlemsstaterne meddeler underretter Kommissionen om bestemmelserne herom senest den 31. december 2003 og underretter den omgående om eventuelle efterfølgende ændringer.

2. Medlemsstaterne offentliggør navnene på driftsledere, som overtræder nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder, som ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 31. marts hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, holdes ansvarlig for betaling af en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager mindst 100 EUR eller det dobbelte af den gennemsnitlige markedspris mellem 1. januar og 31. marts det pågældende år for kvoter gældende for emissioner i det foregående år, alt efter hvilket beløb der er det højeste, for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen fra forpligtelsen til at returnere en kvotemængde, der svarer til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

4. I den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, anvender medlemsstaterne en lavere bøde for kvoteoverskridelse, enten på mindst 50 EUR eller det dobbelte af den gennemsnitlige markedspris mellem 1. januar og 31. marts det pågældende år for kvoter gældende for emissioner i det foregående år, alt efter hvilket beløb der er det højeste, for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen fra forpligtelsen til at returnere en kvotemængde, der svarer til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

Artikel 17

Adgang til oplysninger

Afgørelser vedrørende tildeling af kvoter og emissionsrapporter, der kræves ifølge drivhusgasemissionstilladelsen, og som den kompetente myndighed sidder inde med, gøres tilgængelige for offentligheden ved myndighedens foranstaltning, jf. dog restriktionerne i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 90/313/EØF.

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af bestemmelserne i dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal disses arbejde i henhold til dette direktiv samordnes.

Artikel 19

Registre

1. Medlemsstaterne opretter og ajourfører et register til nøjagtig bogføring af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter. Medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system sammen med en eller flere andre medlemsstater.
2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, hvortil der er udleveret eller overdraget kvoter.
3. Med henblik på at gennemføre dette direktiv vedtager Kommissionen efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyoto-protokollen.

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udlevering, overdragelse og annullering af kvoter.
2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registrene til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udlevering, overdragelse og annullering af kvoter.
3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom; og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger til tildeling af kvoter, de nationale registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse. Den første

rapport tilsendes Kommissionen senest den 31. maj 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.

3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation og overholdelse.

Artikel 22

Ændring af bilag III

Kommissionen kan efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure ændre bilag III på baggrund af de i artikel 21 nævnte rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 7 og 8.
3. Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 24

Tilknytning til andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Fællesskabet kan i overensstemmelse med traktatens artikel 300 indgå aftaler med tredjelande med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner.
2. Er der indgået en af de i stk. 1 omhandlede aftaler udarbejder Kommissionen efter den i artikel 23, stk. 2, nævnte procedure de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til den pågældende aftale.

*Artikel 25***Ændring af direktiv 96/61/EF**

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som sidste afsnit:

»Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv ./. ./.EF [om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF] (*) i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening. Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen for at slette emissionsgrænseværdien.

(*) EFT L . . . s.

*Artikel 26***Revision**

1. På grundlag af erfaringerne med overvågning af drivhusgasemissionerne kan Kommissionen senest den 31. december 2004 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til ændring af bilag I med henblik på inddragelse af andre aktiviteter og emissioner af andre drivhusgasser opført i bilag II.

2. På grundlag af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv og de fremskridt, der gøres inden for overvågning af drivhusgasemissionerne, samt på baggrund af udviklingen på internationalt plan kan Kommissionen udarbejde en rapport om direktivets anvendelse, idet den tager stilling til:

a) om bilag I bør ændres, således at det omfatter andre aktiviteter og emissioner af andre drivhusgasser opført i bilag II med henblik på yderligere forbedring af ordningens økonomiske effektivitet

b) den nødvendige harmoniserede tildelingsmetode

c) muligheden for at anvende tilgodehavender fra projektmekanismer

d) forholdet mellem emissionshandel og andre politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsplan, herunder afgifter, der forfølger de samme mål

e) hvorvidt der bør være ét enkelt fællesskabsregister.

Kommissionen forelægger i givet fald Europa-Parlamentet og Rådet en sådan rapport senest den 30. juni 2006, eventuelt ledsaget af forslag.

*Artikel 27***Gennemførelse**

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

*Artikel 28***Ikrafttrædelse**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 29***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 1, 3 OG 4, ARTIKEL 14, STK. 1, OG ARTIKEL 26

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. Tærskelværdierne nedenfor vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Hvis samme driftsleder i samme anlæg eller på samme område gennemfører flere aktiviteter henhørende under samme rubrik, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Energirelaterede aktiviteter	
Termiske kraftværker med en samlet effekt på mere end 20 MW (undtagen anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Mineralolieraffinaderier	Kuldioxid
Koksværker	Kuldioxid
Produktion og forarbejdning af ferrometaller	
Anlæg til ristning eller sintring af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/t	Kuldioxid
Mineralindustri	
Anlæg til fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller kalk i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m ³ /dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m ³	Kuldioxid
Andre aktiviteter	
Industrieanlæg til fremstilling af:	
a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	Kuldioxid
b) papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid

BILAG II

DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 26

Kuldioxid (CO₂)
Methan (CH₄)
Nitrogenoxid (N₂O)
Hydrofluorcarboner (HFC)
Perfluorcarboner (PFC)
Svovlhexafluorid (SF₆).

BILAG III

KRITERIER FOR NATIONALE TILDELINGSPLANER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 9

- 1) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode, skal være i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelse til at begrænse sine emissioner efter beslutning ./. /EF og Kyoto-protokollen, under hensyn til disses andel af de samlede emissioner i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv.
- 2) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med vurderingen af de faktiske og forventede fremskridt hen imod opfyldelsen af Fællesskabets forpligtelser i medfør af beslutning 93/389/EØF.
- 3) Den mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med anlæggenes teknologiske emissionsreduktionspotentiale.
- 4) Planen skal være i overensstemmelse med andre relevante fællesskabslove og -foranstaltninger. Navnlig bør der ikke tildeles kvoter til dækning af emissioner, som vil kunne reduceres eller elimineres som følge af Fællesskabets lovgivning om anvendelse af vedvarende energi til elproduktion, og der bør tages hensyn til uundgåelige stigninger i emissionerne som følge af nye lovfæstede krav.
- 5) Planen må ikke diskriminere mellem selskaber eller sektorer på en sådan måde, at visse virksomheder eller aktiviteter begunstiges ubehørigt, og et anlæg må ikke tildeles flere kvoter, end det forventeligt behøver.
- 6) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan nye aktører vil kunne deltage i handelsordningen for drivhusgasemissioner i den pågældende medlemsstat.
- 7) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan der vil blive taget hensyn til en hurtig indsats.
- 8) Planen skal indeholde bestemmelser om, hvordan offentligheden kan fremsætte bemærkninger, og oplysninger om foranstaltninger til at disse bemærkninger vil blive taget behørigt i betragtning, inden der træffes afgørelse om tildeling af kvoter.

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1**Overvågning af kuldioxidemissioner**

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

$$\text{Aktivitetsdata} \times \text{emissionsfaktor} \times \text{oxidationsfaktor}$$

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentland-specifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 96/61/EF, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner eller andre drivhusgasser

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder.

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

- Anlæggets navn
- Anlæggets adresse, herunder postnummer og land
- Arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget
- Adresse, telefonnummer, faxnummer og e-mail adresse på en kontaktperson
- Navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

- Aktivitetsdata
- Emissionsfaktorer
- Oxidationsfaktorer
- Samlede emissioner.

- C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:
- Samlede emissioner
 - Oplysninger om målemetodernes pålidelighed.
- D. For emissioner fra forbrænding til energiformål skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemstater træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

Generelle principper

- 1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.
- 2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningsystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:
 - a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger
 - b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer
 - c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner
 - d) hvis der anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.
- 3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:
 - a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data
 - b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder
 - c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.
- 4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.
- 5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

- 6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

- 7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

- 8) Verifikator vurderer alle anlæggets drivhusgasemissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

- 9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlregning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlregning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.
- 10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

Rapport

- 11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindstekrav til verifikators kompetence

- 12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:
 - a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1
 - b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres
 - c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.
-